

Lessen over de plaats van de vrouw en hoofdbedekking

1 Korinthe 11:16

De plaats van de vrouw in de gemeente

In de verzen 2-16 van dit gedeelte brengt de apostel een onderwerp ter sprake dat op het eerste gezicht van ondergeschikt belang schijnt te zijn. Het is aannemelijk dat de Korinthiërs hiervoor zelf aanleiding gegeven hebben. Hoort een vrouw het hoofd gedekt of ongedekt te hebben tijdens het bidden? Het is geen kwestie van de eerste rang, maar toch hecht God er grote betekenis aan. Ongetwijfeld was het nodig dat de Korinthiërs een juist antwoord ontvingen, want de apostel zegt: 'Ik wil, dat gij weet'.

Ik heb me vaak afgevraagd waarom de apostel deze kwestie in verbinding met zulke belangrijke waarheden heeft behandeld. Maar ik heb gezien dat niets zonder belang is in de ogen van God, wanneer het gaat om de eer van Christus. Het is God niet onverschillig of een vrouw bidt met gedekt of ongedekt hoofd. Als type betreft het hier de betrekking die er is tussen Christus en Zijn Gemeente, tussen de Bruid en de Bruidegom. We vinden hier, met een ander karakter, de verhouding terug waarvan Efeze 3:10 spreekt: '... opdat nu aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten door de Gemeente bekend gemaakt zou worden de veelvuldige wijsheid van God'. Hier lezen wij: 'Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, terwille van de engelen'. Wanneer dus de engelen hun ogen op de vrouw gericht hebben, die aan de man onderdanig is, leren zij de veelvuldige wijsheid van God kennen. God heeft hun in het zien van de vrouw met gedekt hoofd een voorbeeld willen geven van de onderdanigheid van de Bruid aan haar Bruidegom, van de Gemeente aan Christus. Dit is ongetwijfeld de reden waarom deze vraag ons hier voorgesteld wordt, hoewel het eigenlijk alleen gaat om de juiste plaats die de vrouwen in de Gemeente hebben in te nemen.

Drie redenen voor het gedekt zijn

De apostel geeft drie redenen op waarom de vrouw 'die bidt of profeteert' gedekt moet blijven.

De eerste vindt hij in de *schepping*: 'Want de man is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man; want de man is ook niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man' (vs. 8 en 9).

De tweede reden ligt in de *natuur*: 'Leert ook de natuur zelf u niet, dat als een man lang haar draagt, het een schande voor hem is? ...' (vs. 14, 15). De natuur wordt als getuige opgeroepen dat de vrouw op het hoofd een teken van onderworpenheid aan de man moet

dragen. Wat stemt dat weinig overeen met de moderne ideeën, dat de vrouw aanspraak kan maken op dezelfde rechten als de man. Er zullen altijd vrouwen gevonden worden die hierover graag willen discussiëren, want het bevalt veel vrouwen steeds minder om een afhankelijke plaats te moeten innemen.

Om dezen de mond te stoppen geeft de apostel een derde reden aan: *de gewoonte*: 'Als iemand lust heeft tot twisten, *wij* hebben zulk een gewoonte niet, evenmin de gemeenten van God' (vs. 16).

Er moet in de gemeenten van God een zekere orde en welvoeglijkheid in acht genomen worden, die afhankelijk is van de gewoonte. Het gaat hier dus niet alleen om de plaats die de vrouw in de schepping en volgens de natuur toekomt, maar ook om de orde in de gemeente, om dat wat de gemeente hoort te doen ten opzichte van Christus.

In vers 11 voegt de apostel er aan toe: 'Evenwel is noch de vrouw zonder de man, noch de man zonder de vrouw, in de Heer'. Daarmee brengt hij de wederzijdse positie van man en vrouw terug op een gemeenschappelijk vlak. In de Heer staat de vrouw op dezelfde hoogte als de man, en deze mag er niet aan denken haar te overheersen. Zij is zijn hulp en hij is haar steun. Maar in de Heer zijn ze één.

Er is dus een orde die in acht genomen moet worden, als het gaat om de betrekking tussen man en vrouw, waardoor Hij, Die de Heer van allen is, in de Gemeente verheerlijkt wordt.

H. Rossier